

1725/10²   XXXV.   240. 10
FACULTATIS JURIDICÆ
IN ALMA AC PERANTIQUA VNIVERSI-
TATE ERFORDIENSI

DECANVS,
JOH. HENRICVS

Meier, JCVS,

ELECTORAL. REGIMIN. CONSILIAR. DECRE-
TAL. PROF. PVBL. VNIVERSIT. SENIOR,
NEC NON JVDIC. PROVINC.
ASSESS. PRIMAR.

LECTORI BENEVOLO

S. & O.

de manuscriptu

ERFORDIÆ,
TYPIS GROSCHIANIS, ACAD. TYPOGR.

FACULTATIS IURIDICÆ

IN UNIVERSITATE WITTENBERGENSI

THEOLOGY

DECANVS

IOH. HENRICVS

STYLI

ACTORAL TITULVS

TAI TROP TVE VAVVIT SNOI

NO TO

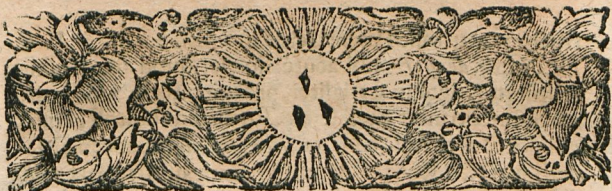
ACTORAL TITULVS

7

ACTORAL TITULVS

[Faint handwritten text]

JUra, quæ involvunt respectum vel ad patrimonium, vel nosmet ipsos, prædicari possunt moralis facultas auctoritate Legis, factovè hominis indita, quæ nobis vel res sunt obnoxia, vel de iis pro arbitrio disponere fas est, vel ad dandum, faciendumvè, vel ad præstandum agere possumus; atque tale jus referendum ad juris in re species, vel ad jus ad rem, seu Obligationis. Quorsum & inclinatur Ususfructus, qui, uti absolute ad sui subsistentiam, sc. subjective personam desiderat, indigitatur servitus personalis; quippe sine personâ ne concipi quidem potest, ac propterea salutatur jus personalissimum, dum & cum persona extinguitur: objective tamen acceptus ususfructus etiam denotat jus reale, ac si esset jus prædiorum & servitus realis, ut non minus fructuarius hinc confessoria actione usumfructum, quam vicinus prædialem vindicare possit servitutem; ut ipsi plenissime hoc suo jure, ad imitationem frugis patrisfamilias, uti frui liceat, modò abstineat à rei fructuariæ mutatione & alienatione, licet aliàs liberiore utendi fruendi facultate, proprietario penè similis videatur; cui & usum-

) 2

fru-

fructum attribuit Paulus Ictus in *l. 126. §. 1. ff. de V. O. l. 4. §. 1. 63. de usufr.* ubi acutè docet, quòd ususfructus comitetur, putà materialiter, proprietatem; hinc enata est distinctio inter causalem & formalem usumfructum, cui notabili textui & in *l. 19. ff. de usufr. legat.* accedit Modestinus JCr. Rom. Attamen plura ususfructus consecraria sunt eidemque propria, non semper proprietati communia; quòd, uti jam antè attigimus, fructuario nec quicquam rem fructuariam, ne quidem in melius, per *l. 44. ff. de usufr.* mutare licet, fortè ne videatur intervertere velle domino proprietatem, sibi que causam possessionis, in istius præjudicium mutare & præscribendi occasionem quærere. Sic quoque Legati ususfructus dies non cedit ante aditam hereditatem, quia hætenus defuit proprietarius, necessitate relationis necessarius; factà autem aditione, ipso jure ususfructus à proprietate separatus intelligitur *arg. §. 5. Inst. de oblig. quæ ex qs. contr.* secus obtinet in Legato certæ rei propriæ, cujus proprietas, quàmprimum hæc in persona Legantis morte extincta est, sine aliquo temporis interstitio, continuatur in Legatario; propterea & hocce legatum, absque ullo legatarii facto, solà juris autoritate acquisitum inter modos acquirendi civiles connumeratur. *§. 2. Inst. de legat. l. 1. Cod. commun. de legat.* Adhuc id singulare observatur in usufructu ædium, seu domus, legato, cujus superficies si incendio sit extincta, ne quidem remanet in areâ; secus obtinet in pignore, emphiteusi & dominio, in quibus & jus acquisitum afficit ipsum solum, *l. 29. §. 2. ff. de pignor. l. 21. ff. de pign. act.* De his & similibus ad *L. 15. §. ult. ff. de usufr.* & quemadm. legaliter & fufius dissertaturus est

NO-

NOBILIS ET CLARISSIMVS

D O M I N V S

M. FRANCISCVS CAROLVS
CONRADI.

Iste natus est Reichenbachii apud Variscos, anno hujus seculi altero, Patre, Viro Prænobili ac Consultissimo, CAROLO SIGISMVNDO CONRADI, Potentiff. Regi Polon. & Seren. Electori Saxoniae à Consiliis Commissionum, Circulo Variscorum Præfecto & Accisarum Generalium Inspectore, de singulis muneribus, dum vivebat, optimè merente, sed novem jam abhinc annis beatè defuncto; Matre, Nobilissimâ Matronâ, ANNA ELISABETHA, ex Gente DOERINGIA, adhuc superstite, quam, ut propitium Numen diutissimè sospitem ipsi Filio seruet, calidis votis precatur. Avus Paternus fuit B. CHRISTIANVS GERARDVS CONRADI, Senator ac Poligraphus Cygneus; Proavus B. ANDREAS CONRADI, J. U. D. & Prætor Cygneorum Gravissimus: Avus Maternus extitit Vir Prænobilis atque Consultissimus, B. ZACHARIAS DOERINGIVS, J. V. D. Torgaviensium Consul quondam meritisissimus. Dum autem Majores nomino, ipsius Patruus major quoque silendus non est Vir Prænobilis, Excellentissimus B. GEORGIVS ANDREAS CONRADI, Hereditarius Zechaviæ & reliquorum, Potentiff. Regi Polon. & Seren. El. Sax. à Consiliis Appellationum, qui, B. Parente ipsi immaturâ morte erepto, Patrem sese affectu, patrocínio ac beneficiis post Ipsius etiam fata continuatis nostro præstitit, & Ipsè mortalibus rebus exemtus Viduam post se reliquit, Matrona-

(3

rum

rum primiceriam, Prudentiæ Virtutumque laudibus excellentem, ANNAM ELISABETHAM, è splendida HORNIIORVM Gente oriundam, Hereditariam Zechaviæ, Nieder-Auerbachii, Oberschaarii & reliquorum, Cujus in illo ipso studiisque ejus juvandis ac promovendis benignitatem singularem ac beneficia ei exhibita immortalibus gratiis colere, ac pro Ejus vitâ longavâ & perpetua felicitate vota concipere, gratæ mentis leges istum jubent. A Dulcissimis suis Parentibus privatæ Præceptorum institutioni commissus, eâque fideliter præparatus in Veterem illam Cygneorum scholam accessit. Ibi excolere & ad maturitatem aliquam perducere licuit, quæ jam initia ceperat in literis humanioribus, duce Viro Præclarissimo, M. GEORGIO ANDREA VINHOLDO, Rectore & Bibliothecæ instructissimæ, ad Scholam spectanti, Præfecto, non minus eruditione, dexteritate ac fide in docendo, quàm scriptis celebri; cujus prælectionibus privatissimis, Grotianis præsertim, ceterisque Philosophicis & literariis, lætiores facilioresque in Academiâ progressus sese debere lubens profitetur. Multum quoque adjumenti cepere studia ejus scholastica ab egregiâ institutione Viri Clarissimi, M. MICHAELIS EHRENFRIED KRAVSI, tum Conrectoris Cygnei, jam apud Schœnavianensës Pastoris fidelissimi. In Academiâ Lipsiensem anno M DCC XX. delatus, primum Philosophicas Scholas Viri summè Reverendi atque Excellentissimi D. JO. PHILIPPI OLEARII, Utr. Lingu. Prof. P. itemque Celeberrimi D. ANDRÆE RIDIGERI frequentavit: tum in Historiâ Universali ab Illustribus MENCKENII, Consiliarii Aulici & Historiographi Regii ac Historiar. P. P. ore

pe-

pendit, eodemque tempore prælectionibus Theolo-
gicis & Historiæ Ecclesiasticæ Magnifici summeque Re-
verendi D. KLAVSINGII, Theol. P. P. ut & Clarissimi
RVMPFII, semet addixit. Scholas Jctorum Lipsiensium,
primis legitimæ scientiæ elementis inter auditores
Consultissimi B. D. SCHREITERI, Instit. P. P. & Academ.
Syndici, imbutus, adiit, atque prælucentibus, Viro Il-
lstri LÜDERO MENCKENIO, Jctorum Lipsiensium Præsi-
de; Excellentissimis atque Consultissimis Viris, D. Jo.
FRIDRICO OLEARIO, Cod. P. P. D. CAROLO OTTONE
RECHENBERGIO, Pand. P. P. D. Jo. FLORENTE RIVINO,
Inst. P. P. D. Jo. GOTOFREDO BAVERO, Juris Civilis, Ca-
nonici, Feudalis iter emensus est; Juris Publici verò
doctrinas ab Excellentissimo & Consultissimo D. Jo.
JACOBO MASCOVIO, Senatore Lipsiensi & Bibliothecæ
Senatoriæ Præfecto, ut alia permulta studiorum incre-
menta accepit, cum ejus exhortatione, consiliis atque
benevolentia singulari frui ipsi, Academiam Lipsien-
sem haud pridem ingresso, bono quodam fato sta-
tim contigerit. Cumque incredibili cupiditate semper
exoptasset, innoxium illud & tranquillum vitæ genus
aliquando vivere, quo utuntur, qui studiosæ juventuti
in Academiis docendo vacant, eâ de causâ anno
M DCC XXII. honores Philosophicos, editis specimi-
nibus necessariis, ab Amplissimo Philosophorum Li-
psiensium Ordine impetravit, annoque insequenti, ha-
bitâ, se Præside, disputatione: *de Jure Provocationum
ex Antiquitate Romanâ*; respondente Jo. Casparo Riese,
jura Magistri Lipsiensis ritu veteri plenè est consecutus.
Postea quoque, progressibus in arte juris factis, publi-
co specimine comprobatis, dissertatione juridicâ:

de

de donationibus inter Conjuges Saxonicos, moto concursu creditorum invalidis, hoc ipso anno pro Loco in Facultate Philosophica Lipsiensi obtinendo, de Diis Heredibus apud Romanos, disputavit. Cœpit inde explicando doctrinas Philosophicas, præsertim disciplinam Juris Naturæ & Gentium, tradendoque Historiam & Antiquitates Juris Romani, quin & prælectionibus privatissimis Juris, commilitonibus inservire: jamquæ è re esse putavit, ut docendi ac profitendi jura facultatem una cum supremis in utroque jure Honoribus à nostrâ Facultate in hac Alma atque perantiquâ Hieranâ rogaret. Ut igitur servato, secundum Facultatis Statuta, ordine, Imploranti morem gereremus, habendi rigorosi Examinis ergò designavimus binos ex utroque Canon. & Civili Jure textus, quos resolvendos comunicavimus; eos Jurisprudentiæ principiis convenienter methodicè atq; eruditè coràm declaravit atque Dn. Examinatoribus affatim satisfecit; declaratus itaque est confestim Juris utriusque Candidatus, Ipsique oblata facultas est, publicè auspicandi Specimina; quibus destinata crastina dies 31. Dec. horis consuet. in Auditor. Jctor. Collegii maj. & quidem Cursoriæ Lectioni ad s. ult. L. 15. ff. de usufr. & quemadm. quis utat. fruatur. Disputationi inaugurali: ACTOREM, QUI FVNDI PETITIONEM HABET, SATISDARE COGENDVM. Hos publicos actus ut maximè Reverend. Generosiss. & Magnificus Dn. Universitatis RECTOR, Proceres & Jurispr. strenui Cultores cohonestare dignentur, officiosè & amicè invitantur. Publ. Erfurti sub Facult. Jurid. Sig. 30. Decembr. M DCC XXV.

(L. S.)

Erfurt, Diss., 1725-26

ULB Halle

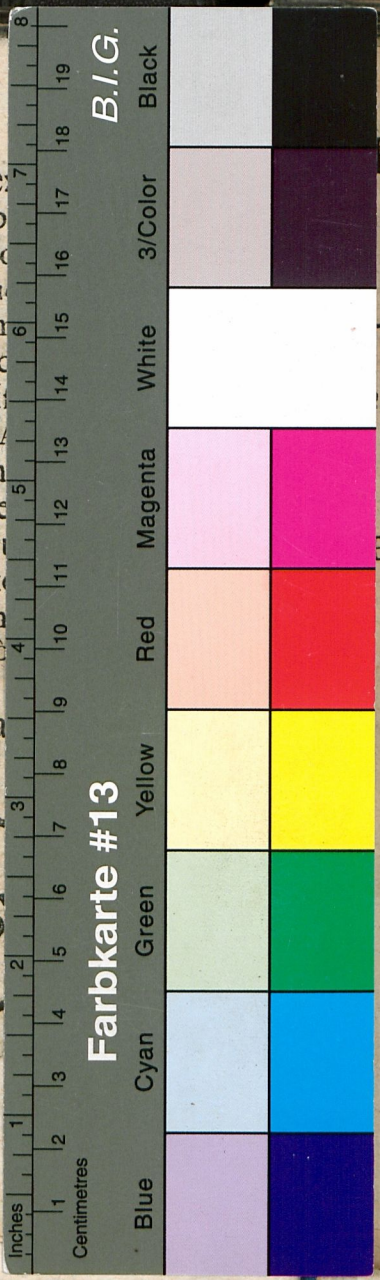
005 367 786

3

VD18

XXXV.
240. 10

1725/10^a

FACULTATIS JURIDICÆ
IN ALMA AC PERANTIQUA VNIVERSI-
TATE ERFORDIENSI
DECANVS,
JOH. HENRICVS
Meier, JCVS,
ELECTORAL. REGIMIN. CONSILIAR. DECRE-
TAL. PROF. PVBL. VNIVERSIT. SENIOR,
NEC NON JVDIC. PROVINC.
ASSESS. PRIMAR.

LECTORI BENEVOLO
S. & O.

de usufunctu

ERFORDIÆ,
TYPIS GROSCHIANIS, ACAD. TYPOGR.

